

Sool-Öen

En presentation

Det är nu snart 200 år, sedan tuppen på Sollerö kyrktorn vände stjärten åt Mora — enligt hävderna — men nu får den nog vackert vända dit näbben igen för att överhuvud få något i den. Fast sanningen att säga var den väl inte så tomhänt, när den vände sig mot sin storebror heller. Men på samma gång som vi erkänner samhörigheten med moderförsamlingen, har det känts angeläget att värna om vår egenart. Det gäller för oss att likt Noa till arken rädda något av allt det vi har av särpräglad livsmönster — ett livsdugligt par av varje slag — undan den nivellerings syndaflod, som dränker vårt land genom tidningar, radio och TV. Denna lilla skrift vill vara en dylik ”ark”, och vi har givit den det stolta namnet ”SOOL-ÖEN”, den äldsta form av namnet Sollerön, som vi funnit från år 1664.

Nuet är den gräsrotsnivå, där framtiden börjar, men också historien. Framtiden spirar som en stjälk ur kulturarvets mylla, men historien är dess rötter. Vad som händer i dag, är historia i morgon. Därför vill vår krönika handla om livet både i går och i dag, men också i morgon, i den mån vi kan skymta framtiden.

Vi uttalar främst ett tack till Sollerö församling och Sollerö Hembygdsförening, med vars bistånd och i vars namn vi utger denna krönika, men också till alla intresserade och villiga medarbetare, och vi utbeder oss överseende med vad som brister i denna vår första årgång, som vi hoppas inte blir den sista. Vi har ju så mycket att ösa ur. Därför behöver vi allas ert intresse och uppbyggande kritik.

Sollerön i april 1972.

Gösta Schmidt Ewald Håkansson Lilly Sterner-Jonsson